

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 8. decembra 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Článok 45 ZFEÚ – Pracovníci – Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 – Článok 7 ods. 1 a 2 – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Pozostalostný dôchodok – Partneri v rámci registrovaného partnerstva – Vnútroštátna právna úprava podmieňujúca priznanie pozostalostného dôchodku zápisom registrovaného partnerstva platne uzavretého v inom členskom štáte do vnútroštátneho registra“

Vo veci C-731/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Kasačný súd, Luxembursko) z 25. novembra 2021 a doručený Súdnemu dvoru 1. decembra 2021, ktorý súvisí s konaním:

GV

proti

Caisse nationale d'assurance pension,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory M. Safjan (spravodajca), sudcovia N. Jääskinen a M. Gavalec,

generálny advokát: A. M. Collins,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- GV, v zastúpení: P. R. Mbonyumutwa, avocat,
- Caisse nationale d'assurance pension, v zastúpení: A. Charton a M. Thewes, avocats,
- Európska komisia, v zastúpení: B.-R. Killmann a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: francúzština.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 18, 45 a 48 ZFEÚ, ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, 2011, s. 1), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/589 z 13. apríla 2016 (Ú. v. EÚ L 107, 2016, s. 1) (ďalej len „nariadenie č. 492/2011“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi GV, francúzskou štátnou príslušníčkou, a Caisse nationale d'assurance pension (Národná dôchodková poisťovňa, Luxembursko) (ďalej len „CNAP“) vo veci odmietnutia CNAP priznať GV pozostalostný dôchodok po smrti jej partnera.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 883/2004

- 3 Článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72), zmeneného nariadením Komisie (EÚ) č. 1372/2013 z 19. decembra 2013 (Ú. v. EÚ L 346, 2013, s. 27) (ďalej len „nariadenie č. 883/2004“), nazvaný „Vecná pôsobnosť“, v odseku 1 písm. e) stanovuje, že nariadenie č. 883/2004 sa uplatňuje na právne predpisy sociálneho zabezpečenia týkajúce sa pozostalostných dávok.
- 4 Podľa článku 4 tohto nariadenia s názvom „Rovnosť zaobchádzania“:
„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, poberajú tie isté dávky a majú tie isté povinnosti podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu ako štátni príslušníci daného členského štátu.“
- 5 Článok 5 písm. b) uvedeného nariadenia, nazvaný „Rovnocennosť zaobchádzania pri dávkach, príjmoch, faktoch alebo udalostiach“, stanovuje:
„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak a vzhľadom na osobitné vykonávacie ustanovenia, platí toto:
...
b) ak sú podľa právnych predpisov príslušného členského štátu právne účinky prisúdené výskytom určitých faktov alebo udalostí, takýto členský štát zohľadní podobné fakty alebo udalosti, ktoré sa vyskytli v ktoromkoľvek členskom štáte, ako keby sa stali na jeho vlastnom území.“

Nariadenie č. 492/2011

6 Článok 7 ods. 1 a 2 nariadenia č. 492/2011 uvádza:

„1. S pracovníkom, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, sa na území iného členského štátu nesmie z dôvodu jeho štátnej príslušnosti zaobchádzať inak ako s vlastnými pracovníkmi, pokiaľ ide o podmienky zamestnania a pracovné podmienky, najmä odmeňovanie, prepustenie, a ak by sa stal nezamestnaným, opätovné začlenenie do práce alebo zamestnania.

2. Takýto pracovník požíva rovnaké sociálne a daňové výhody ako vlastní pracovníci.“

Nariadenie (EÚ) 2016/1104

7 Nariadenie Rady (EÚ) 2016/1104 z 24. júna 2016, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca v oblasti právomoci, rozhodného práva a uznávania a výkonu rozhodnutí vo veciach majetkových dôsledkov registrovaných partnerstiev (Ú. v. EÚ L 183, 2016, s. 30), povoľuje partnerom, aby určili alebo zmenili rozhodné právo uplatniteľné na majetkové dôsledky ich registrovaného partnerstva.

8 Článok 1 tohto nariadenia s názvom „Rozsah pôsobnosti“ stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na majetkové dôsledky registrovaných partnerstiev.

Nevzťahuje sa na daňové, colné ani správne veci.

2. Z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia sú vylúčené:

...

b) existencia, platnosť alebo uznanie registrovaného partnerstva;

...

e) sociálne zabezpečenie;

...“

Luxemburské právo

Zákonník sociálneho zabezpečenia

9 Článok 195 Zákonníka sociálneho zabezpečenia stanovuje:

„Nárok na pozostalostný dôchodok má bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné predpísané podmienky, manžel alebo partner v zmysle článku 2 zákona z 9. júla 2004 o právnych účinkoch niektorých partnerstiev (*Mémorial A* 2004, s. 2020), ktorý je pozostalým po poberateľovi starobného alebo invalidného dôchodku priznaného v zmysle tejto časti zákona, alebo po poistencovi, ak bol tento v čase svojej smrti preukázateľne poistený aspoň dvanásť mesiacov podľa článkov 171, 173 a 173a v priebehu troch rokov pred poistnou udalosťou. ... Táto poistná doba sa však nevyžaduje v prípade

úmrtia poistenca spôsobeného úrazom akejkoľvek povahy alebo chorobou z povolania uznanou podľa ustanovení tohto zákonníka, ku ktorým došlo počas poistenia.“

10 Článok 196 tohto zákonníka stanovuje:

„1. Nárok na pozostalostný dôchodok manžela alebo partnera v zmysle článku 2 zákona z 9. júla 2004 o právnych účinkoch niektorých partnerstiev nevzniká:

- ak manželstvo alebo partnerstvo bolo uzavreté menej ako jeden rok pred smrťou alebo pred odchodom poistenca do dôchodku z dôvodu invalidity alebo veku,
- ak bolo manželstvo alebo partnerstvo uzavreté s poberateľom starobného alebo invalidného dôchodku.

2. Odsek 1 sa však neuplatní, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

- a) smrť aktívneho poistenca alebo odchod do dôchodku z dôvodu invalidity je priamym dôsledkom úrazu, ku ktorému došlo po uzavretí manželstva alebo partnerstva;
- b) v čase smrti existuje dieťa narodené alebo počaté počas manželstva alebo partnerstva, alebo dieťa legitimizované manželstvom;
- c) zosnulý príjemca dôchodku nebol starší ako jeho manžel alebo partner o viac ako 15 rokov a manželstvo alebo partnerstvo trvalo v čase úmrtia najmenej jeden rok;
- d) manželstvo alebo partnerstvo trvalo v čase úmrtia poberateľa dôchodku najmenej desať rokov.“

Zákon z 9. júla 2004

11 Článok 2 zákona z 9. júla 2004 o právnych účinkoch niektorých partnerstiev, zmeneného zákonom z 3. augusta 2010 (*Mémorial A 2010*, s. 2190) (ďalej len „zákon z 9. júla 2004“), stanovuje:

„Partnerstvo v zmysle tohto zákona je spolužitie dvoch osôb iného pohlavia alebo rovnakého pohlavia (ďalej len ‚partneri‘), ktoré žijú ako pár a urobili vyhlásenie v súlade s článkom 3 nižšie.“

12 Podľa článku 3 tohto zákona:

„Partneri, ktorí chcú urobiť vyhlásenie o partnerstve, osobne a spoločne písomne oznámia matrikárovi obce, v ktorej majú bydlisko alebo spoločný pobyt, svoje partnerstvo a existenciu dohody upravujúcej majetkové dôsledky ich partnerstva, ak takúto dohodu uzavreli.

Matrikár overí, či obe strany spĺňajú podmienky stanovené v tomto zákone, a ak ich spĺňajú, vydá obom partnerom potvrdenie o tom, že ich partnerstvo bolo vyhlásené.

U osôb, ktoré majú rodný list vystavený alebo prepísaný v Luxembursku, sa vyhlásenie o partnerstve uvedie na okraji rodného listu každého z partnerov.

Na podnet matrikára sa vyhlásenie vrátane prípadnej zmienky o dohode zašle do troch pracovných dní generálnej prokuratúre na účely jeho uchovania v občianskom registri a zaznamenania do spisu uvedeného v článku 1126 a nasl. Nouveau code de procédure civile (Nový občiansky súdny poriadok).

Registrované partnerstvo je vo vzťahu k partnerom účinné okamihom prijatia vyhlásenia matrikárom, ktorý mu stanoví určitý dátum. Voči tretím stranám sa naň možno odvolávať až odo dňa zápisu vyhlásenia do občianskeho registra.

Velkovojské nariadenie môže určiť obsah a formálne náležitosti vyhlásenia a dokumentov, ktoré sa majú priložiť.“

13 Článok 4 uvedeného zákona znie:

„Na to, aby obe strany mohli urobiť vyhlásenie uvedené v článku 3:

1. musia byť spôsobilé uzatvárať zmluvy v súlade s článkami 1123 a 1124 Code civil (Občiansky zákonník),
2. nesmú byť viazané manželstvom ani iným partnerstvom,
3. nesmú byť pokrvnými alebo nepokrvnými príbuznými zakázaného stupňa v súlade s článkami 161 až 163 a 358 ods. 2 Občianskeho zákonníka,
4. musia mať legálny pobyt na území Luxemburska.

Bod 4 sa vzťahuje len na štátnych príslušníkov tretích krajín.“

14 Článok 4 ods. 1 toho istého zákona stanovuje:

„Partneri, ktorí zaregistrovali svoje partnerstvo v zahraničí, môžu požiadať generálnu prokuratúru o zápis do občianskeho registra a do spisu uvedeného v článku 1126 a nasl. Nového občianskeho súdneho poriadku, za predpokladu, že obe strany v deň uzavretia partnerstva spĺňali podmienky stanovené v článku 4.

Velkovojské nariadenie môže stanoviť formálne náležitosti žiadosti a doklady, ktoré sa k nej majú pripojiť.“

Nový občiansky súdny poriadok

15 Článok 1126 Nového občianskeho súdneho poriadku stanovuje:

„Výpisy z písomností a rozsudkov, ktoré sa musia uchovávať v občianskom registri sú uložené na generálnej prokuratúre.

...“

16 Článok 1127 tohto zákonníka stanovuje:

„Verejná povaha dokumentov a rozsudkov vedených v občianskom registri sa zabezpečuje zápisom do spisu, či už analógového, alebo elektronického, na meno chránenej osoby. V tomto zápise sa uvádza číslo, pod ktorým bol akt alebo rozsudok zapísaný do registra uvedeného v odseku 2 predchádzajúceho článku.

...“

17 Podľa článku 1129 uvedeného zákonníka:

„Kópie výpisov vedených v občianskom registri možno vydať každému žiadateľovi. Ak bol do spisu zapísaný údaj o výmaze, kópie výpisov vedených v občianskom registri možno vydať len so súhlasom generálneho prokurátora.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

18 Dňa 22. decembra 2015 navrhovateľka vo veci samej a jej partner, obaja francúzski štátni príslušníci s bydliskom vo Francúzsku, riadne zaregistrovali spoločné vyhlásenie o občianskom pakte solidarity (PACS) na Tribunal d'instance de Metz (Inštančný súd Metz, Francúzsko). Obaja boli zamestnancami v Luxembursku.

19 Partner navrhovateľky vo veci samej zomrel 24. októbra 2016 následkom pracovného úrazu. Navrhovateľka požiadala CNAP 8. decembra 2016 o priznanie pozostalostného dôchodku.

20 Táto žiadosť bola 27. novembra 2017 zamietnutá z dôvodu, že PACS zaregistrovaný vo Francúzsku nebol zapísaný do luxemburského občianskeho registra počas života oboch zmluvných strán, a preto sa naň nebolo možné odvolávať voči tretím osobám.

21 Conseil arbitral de la sécurité sociale (Rozhodcovská rada vo veciach sociálneho zabezpečenia, Luxembursko) rozsudkom z 18. marca 2020 zamietla odvolanie navrhovateľky vo veci samej proti rozhodnutiu CNAP z 27. novembra 2017 a odmietla jej priznať pozostalostný dôchodok.

22 Rozsudkom z 25. júna 2020 Conseil supérieur de la sécurité sociale (Vyšší súd vo veciach sociálneho zabezpečenia, Luxembursko) tento rozsudok potvrdil.

23 Navrhovateľka vo veci samej podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Cour de cassation (Kasačný súd, Luxembursko). Na jeho podporu uviedla najmä dôvod založený na porušení článkov 18 a 45 ZFEÚ, ktoré sa týkajú zákazu diskriminácie na základe štátnej príslušnosti a voľného pohybu pracovníkov, ako aj článku 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011.

24 V rozsudku z 25. novembra 2021 Cour de cassation (Kasačný súd) rozhodol, že luxemburská právna úprava nezavádza priamu diskrimináciu medzi luxemburskými partnermi a partnermi, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iného členského štátu, bez ohľadu na to, či bolo partnerstvo uzavreté v Luxembursku alebo v zahraničí.

25 Vnútroštátny súd sa však pýta na existenciu novej nepriamej diskriminácie, keďže povinnosť uložená článkom 4-1 zákona z 9. júla 2004 partnerom, ktorí už zaregistrovali svoje partnerstvo v inom členskom štáte, zapísať toto partnerstvo aj do luxemburského občianskeho registra, najmä na účely poberania pozostalostného dôchodku, sa týka najmä cezhraničných pracovníkov, teda pracovníkov, ktorí vykonávajú svoju profesijnú činnosť v Luxembursku a zároveň majú bydlisko v jednej zo susediacich krajín.

26 Za týchto okolností Cour de cassation (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni právo Únie, najmä články 18, 45 a 48 ZFEÚ [ako aj] článok 7 ods. 2 nariadenia [č. 492/2011] takým právnym predpisom členského štátu, akými sú články 195... Zákonníka sociálneho zabezpečenia a články 3, 4 a 4-1 [zákona z 9. júla 2004], ktoré podmieňujú priznanie

pozostalostného dôchodku pozostalému partnerovi, ktorý platne uzavrel registrované partnerstvo v členskom štáte pôvodu, pričom na tento dôchodok vznikol nárok z dôvodu výkonu pracovnej činnosti zosnulým partnerom v hostiteľskom členskom štáte, tým, že sa toto partnerstvo zapíše do registra vedeného týmto štátom na účely overenia dodržania hmotnoprávných podmienok vyžadovaných právom tohto členského štátu na uznanie partnerstva a zabezpečenie jeho účinnosti voči tretím osobám, zatiaľ čo priznanie pozostalostného dôchodku pozostalému partnerovi, ktorý uzavrel partnerstvo v hostiteľskom členskom štáte, podlieha jedinej podmienke, aby bolo partnerstvo platne uzavreté a registrované?“

O prejudiciálnej otázke

- 27 Na úvod treba uviesť, že hoci vnútroštátny súd vo svojej otázke odkazuje na články 18 a 48 ZFEÚ, tieto články nie sú v rámci sporu vo veci samej relevantné.
- 28 Pokiaľ totiž ide o článok 18 ZFEÚ, z ustálenej judikatúry vyplýva, že toto ustanovenie Zmluvy sa môže samostatne uplatniť len v situáciách upravených právom Únie, pre ktoré Zmluva nestanovuje osobitné pravidlá zákazu diskriminácie. Zásada zákazu diskriminácie sa pritom v oblasti voľného pohybu pracovníkov premietla do článku 45 ZFEÚ a nariadenia č. 492/2011 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. mája 1989, Komisia/Grécko, 305/87, EU:C:1989:218, body 12 a 13, ako aj z 25. októbra 2012, Prete, C-367/11, EU:C:2012:668, body 18 a 19).
- 29 V súvislosti s článkom 48 ZFEÚ z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že cieľom tohto ustanovenia nie je zaviesť účinné právne pravidlo ako také, ale ide o právny základ na prijatie opatrení, ktoré sú v oblasti sociálneho zabezpečenia nevyhnutné na zabezpečenie voľného pohybu pracovníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2011, Casteels, C-379/09, EU:C:2011:131, bod 14). Takéto opatrenia sú dnes uvedené v nariadení č. 883/2004.
- 30 Treba preto konštatovať, že svojou jedinou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 2 nariadenia č. 492/2011 majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá stanovuje, že priznanie pozostalostného dôchodku pozostalému partnerovi, ktorý platne uzavrel registrované partnerstvo v inom členskom štáte, pričom na tento dôchodok vznikol nárok z dôvodu výkonu pracovnej činnosti zosnulého partnera v prvom členskom štáte, podlieha podmienke predchádzajúceho zápisu partnerstva do registra vedeného týmto hostiteľským štátom.
- 31 Pokiaľ ide o výklad článku 45 ZFEÚ a článku 7 nariadenia č. 492/2011, z ustálenej judikatúry vyplýva, že pravidlo rovnosti zaobchádzania zakotvené v týchto ustanoveniach zakazuje nielen zjavnú diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ale aj všetky skryté formy diskriminácie, ktoré použitím iných rozlišovacích kritérií vedú v skutočnosti k rovnakému výsledku (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. februára 1974, Sotgiu, 152/73, EU:C:1974:13, bod 11, a z 13. marca 2019, Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach, C-437/17, EU:C:2019:193, bod 18).
- 32 V tomto kontexte Súdny dvor spresnil, že ustanovenie vnútroštátneho práva treba napriek jeho uplatňovaniu bez ohľadu na štátnu príslušnosť považovať za nepriamo diskriminačné, ak je samotnou svojou povahou spôsobilé viac sa dotknúť pracovníkov, ktorí sú štátnymi príslušníkmi iných členských štátov než tuzemských pracovníkov, pričom v dôsledku toho hrozí, že podstatnejšie znevýhodní prvých uvedených pracovníkov, okrem prípadu, že je objektívne

odôvodnené a primerané sledovanému cieľu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 23. mája 1996, O'Flynn, C-237/94, EU:C:1996:206, bod 20, a z 13. marca 2019, Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach, C-437/17, EU:C:2019:193, bod 19).

- 33 Luxemburská právna úprava, ako sa uplatňuje v tomto prípade, stanovuje v súvislosti s partnerstvom uzavretým a registrovaným v inom členskom štáte v súlade s príslušnými pravidlami tohto štátu podmienku, ktorá sa nevzťahuje na partnerstvo uzavreté v Luxembursku.
- 34 CNAP totiž uplatnila článok 4-1 zákona z 9. júla 2004 tak, že vyžadovala, aby partnerstvo, ktoré už bolo zaregistrované v inom členskom štáte, bolo zapísané aj v luxemburskom občianskom registri, čo predpokladá, že partneri podajú na luxemburskej generálnej prokuratúre žiadosť o zápis. Je pravda, že aj partnerstvo uzavreté a vyhlásené v Luxembursku sa zapíše do luxemburského občianskeho registra, ale takýto zápis sa podľa článku 3 tohto zákona vykoná „na podnet matrikára“. Tento zápis sa teda vykonáva automaticky a z podnetu matričného úradníka, pred ktorým bolo partnerstvo vyhlásené. Keďže táto právna úprava môže znevýhodniť štátnych príslušníkov iných členských štátov, jej dôsledkom je, že zavádza rozdielne zaobchádzanie nepriamo založené na štátnej príslušnosti.
- 35 Treba teda overiť, či je toto rozdielne zaobchádzanie objektívne odôvodnené a primerané.
- 36 V tejto súvislosti je po prvé zrejmé, že luxemburská právna úprava, ktorej sa týka vec sama, umožňuje orgánom tohto členského štátu overiť splnenie hmotnoprávných podmienok vyžadovaných Zákonníkom sociálneho zabezpečenia na priznanie pozostalostného dôchodku partnerovi a zaručuje uplatniteľnosť partnerstva voči tretím osobám. Je legitímne, aby sa členský štát ubezpečil, že pozostalostný dôchodok financovaný z verejných zdrojov a vyplácaný pozostalému partnerovi z dôvodu úmrtia druhého partnera spôsobeného pracovným úrazom, sa vypláca len osobe, ktorá môže preukázať, že bola partnerom zosnulého pracovníka.
- 37 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora môže vnútroštátna právna úprava zaručiť dosiahnutie sledovaného cieľa len vtedy, ak je skutočne sprevádzaná úsilím dosiahnuť ho zrozumiteľne a systematicky (pozri v tomto zmysle rozsudky z 10. marca 2009, Hartlauer, C-169/07, EU:C:2009:141, bod 55, a z 11. júla 2019, C-716/17, EU:C:2019:598, bod 24).
- 38 Zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že dodržanie hmotnoprávných podmienok vyžadovaných luxemburským Zákonníkom sociálneho zabezpečenia na to, aby mohol pozostalý partner poberať pozostalostný dôchodok z dôvodu úmrtia svojho partnera, nie je v konaní vo veci samej sporné. CNAP odôvodnila odmietnutie priznať takýto dôchodok navrhovateľke vo veci samej len tým, že registrované partnerstvo medzi ňou a jej partnerom nebolo zapísané v luxemburskom občianskom registri.
- 39 V tejto súvislosti treba konštatovať, že zápis partnerstiev uzatvorených v iných členských štátoch do luxemburského občianskeho registra nie je povinnosťou, ale len možnosťou. Článok 4-1 zákona z 9. júla 2004 stanovuje, že partneri môžu podať žiadosť o zápis na generálnu prokuratúru. Ako však uviedla Európska komisia vo svojich pripomienkach, ak takýto zápis nie je povinný, nemôže byť zrozumiteľným spôsobom považovaný za formalitu nevyhnutnú na overenie, či partnerstvo registrované v inom členskom štáte spĺňa hmotnoprávne podmienky vyžadované zákonom z 9. júla 2004 a zabezpečiť možnosť odvolávať sa na takéto partnerstvo voči tretím osobám.

- 40 V každom prípade odmietnutie priznať pozostalostný dôchodok z dôvodu, že partnerstvo, na ktorom je založená žiadosť o dôchodok, nebolo zapísané v Luxembursku, ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie sledovaného cieľa, a je tak v rozpore so zásadou proporcionality pripomenutou v bode 32 tohto rozsudku.
- 41 Na jednej strane, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, predloženie úradného dokumentu pochádzajúceho od príslušného orgánu členského štátu, v ktorom bolo partnerstvo uzavreté, je dostatočné, aby sa na toto partnerstvo bolo možné odvolávať voči orgánom iného členského štátu zodpovedným za vyplácanie pozostalostného dôchodku, pokiaľ nič nenaznačuje, že o správnosti tohto dokladu možno pochybovať (pozri analogicky rozsudok z 2. decembra 1997, Dafeki, C-336/94, EU:C:1997:579, bod 19). V takomto prípade by sa akékoľvek pochybnosti zo strany orgánov tohto členského štátu mohli odstrániť prostredníctvom žiadosti o informácie adresovanej orgánom, ktoré uvedené partnerstvo zaregistrovali, s cieľom overiť jeho pravosť.
- 42 Na druhej strane pri neexistencii podmienky týkajúcej sa lehoty na zápis predmetného partnerstva vo vnútroštátnej právnej úprave nič nebráni tomu, aby sa tento zápis, ktorý treba odlišovať od registrácie partnerstva príslušnými orgánmi členského štátu, v ktorom toto partnerstvo vzniklo, uskutočnil v čase podania žiadosti o priznanie pozostalostného dôchodku, čo tiež umožňuje dosiahnuť cieľ sledovaný touto právnou úpravou. Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však nevyplýva, že vo veci samej bola táto možnosť využitá.
- 43 Vzhľadom na všetko vyššie uvedené preto treba na položenú otázku odpovedať, že článok 45 ZFEÚ a článok 7 nariadenia č. 492/2011 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá stanovuje, že priznanie pozostalostného dôchodku pozostalému partnerovi, ktorý platne uzavrel registrované partnerstvo v inom členskom štáte, pričom na tento dôchodok vznikol nárok z dôvodu výkonu pracovnej činnosti zosnulého partnera v prvom členskom štáte, podlieha podmienke predchádzajúceho zápisu partnerstva do registra vedeného týmto štátom.

O trovách

- 44 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 45 ZFEÚ a článok 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/589 z 13. apríla 2016,

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

bránia právnej úprave hostiteľského členského štátu, ktorá stanovuje, že priznanie pozostalostného dôchodku pozostalému partnerovi, ktorý platne uzavrel registrované partnerstvo v inom členskom štáte, pričom na tento dôchodok vznikol nárok z dôvodu

výkonu pracovnej činnosti zosnulého partnera v prvom členskom štáte, podlieha podmienke predchádzajúceho zápisu partnerstva do registra vedeného týmto štátom.

Podpisy